

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 4To/39/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111010927  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6111010927.1

## Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Rudolfa Ďurtu na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. júla 2015 v trestnej veci obžalovanej S. A. za prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. o odvolaní obž. S. A. proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T 71/2011 zo dňa 12. 2. 2015 a takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej S. A. z a m i e t a .

### odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T 71/2011 zo dňa 12. 2. 2015 bola obžalovaná S. A. uznaná vinnou z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustila tým, že

dňa 14. 10. 2010 v čase okolo 19.45 h v Banskej Bystrici na Ďumbierskej ulici viedla osobné motorové vozidlo zn. Citroen Saxo ev. č. D. M. tak, že na trojramennej križovatke tvaru písmena „T“ pri vychádzaní z vedľajšej cesty na hlavnú, smerujúc doľava na mestskú časť Karlovo, nedala prednosť vjazde z jej pohľadu zľava prichádzajúcej a po hlavnej ceste idúcej sanitke -špeciálnemu motorovému vozidlu zn. Volkswagen Crafter ev. č. D. M., ktorú viedol S. C., nar. XX. XX. XXXX, a ktorá vtom čase používala zvláštne výstražné znamenie v dôsledku čoho prednou časťou svojho vozidla narazila do pravej bočnej časti sanitky v oblasti jej pravého predného kolesa, následkom čoho sanitku odrazilo do protismernej časti vozovky, kde sa čelne zrazila s autobusom MHD linky č. 22 zn. Karosa B 961 E ev. é. U. M., s ktorým jeho vodič A. K., nar. XX. XX. XXXX, zaraďujúci sa do odbočovacieho jazdného pruhu mal úmysel odbočiť doľava smerom do centra mesta, pričom po náraze autobus zalomilo v kĺbe a posunulo smerom doprava v smere jeho jazdy a sanitka následne svojou ľavou bočnou časťou narazila do betónových panelov nachádzajúcich sa vedľa chodníka pri vozovke v smere jej jazdy vľavo, pričom pri dopravnej nehode spolujazdec sediaci v sanitke na prednom sedadle spolujazdca K. O. F., nar. XX. XX. XXXX utrpel hemoragický šok z úrazového roztrhnutia hrudnej srdcovnice s vykrvácaním mimo cievne riečisko do pohrudničných dutín a viacpočetné poranenia tela, ktorým zraneniam na mieste dopravnej nehody podľahol, vodič sanitky S. C. utrpel viacnásobné zlomeniny kostí lebky so zmliaždením mozgového tkaniva a ťažkým opuchom mozgu a viacpočetné poranenia tela, ktorým zraneniam po následnom pridružení splyvajúceho hnisavého zápalu pľúc dňa 02. 11. 2010 v čase o 16.40 h v nemocnici F. D. Roosevelta v Banskej Bystrici podľahol, spolujazdec cestujúci v zadnej časti sanitky K. P., nar. XX. XX. XXXX utrpel otras mozgu s následným bezvedomím, pomliaždenie hrudníka obojstranne s pomliaždením pľúc, voľným krvácaním v pohrudničných dutinách, roztrhnutie bránice vľavo s presunom žalúdka do ľavej pohrudničnej dutiny, drobné trhliny puzdra sleziny a pečene, okružia a vonkajšej vrstvy esovitej kľučky hrubého čreva, otvorenú zlomeninu strednej časti pravej ramennej kosti trieštivého charakteru s posunom úlomkov, zlomeniny oboch lónových kostí bez posunu úlomkov a rozostúpenie krížového spojenia vľavo, odtrhnutie bázy posledného článku palca pravej ruky, tržnozmliaždenú ranu temennej krajiny hlavy, hlboké pomliaždenie vnútornej plochy pravého stehna a viacpočetné pomliaždenia a odreniny rôznych častí povrchu tela, ktoré zranenia znalec v znaleckom

posudku zo súdno-lekárskeho hľadiska hodnotí ako poškodenie dôležitých orgánov a systémov tela s dlhšiu dobu trvajúcou poruchou zdravia, vodič autobusu A. K. utrpel vyklbenie ľavého ramenného kĺbu, pomliaždenie hrudníka vľavo a tržnozmliaždenú ranu kože čela vľavo, ktoré zranenia znalec v znaleckom posudku zo súdno-lekárskeho hľadiska hodnotí ako dlhšie trvajúcu poruchu zdravia, cestujúci v autobuse utrpeli nasledovné zranenia: J. D., nar. XX. XX. XXXX, tržnozmliaždenú ranu kože dolnej pery vpravo prenikajúcu celou hrúbkou s opuchom a prekrvácáním tkanív, pomliaždenie kolien a ľavého lakťa ľahkého stupňa s povrchovými odreninami kože, ktoré zranenia znalec v znaleckom posudku zo súdno-lekárskeho hľadiska hodnotí ako ublíženie na zdraví, X. I. H., nar. XX. XX. XXXX pomliaždenie pravého predkolenia a kolena s poškodením chrupavky pravého kolena, pomliaždenie pravého lakťového kĺbu ťažkého stupňa a pomliaždenie hornej pery s hlbokou odreninou kože, ktoré zranenia znalec v znaleckom posudku zo súdno-lekárskeho hľadiska hodnotí ako ublíženie na zdraví, O. A., nar. XX. XX, XXXX tržnozmliaždenú ranu kože dolnej pery prenikajúcu celou jej hrúbkou s opuchom a prekrvácáním tkanív, otras mozgu a pomliaždenie ľavého kolena s povrchovou odreninou kože, ktoré zranenia znalec v znaleckom posudku zo súdno-lekárskeho hľadiska hodnotí ako ublíženie na zdraví, V. J. nar. XX. XX. XXXX, otras mozgu, pomliaždenie čela a nosa s tržnozmliaždenou ranou čela, pomliaždenie oboch rúk s odreninami a tržnozmliaždenými ranami, pomliaždenie oboch predkolení a kolien s odreninami kože na pravom kolene, ktoré zranenia znalec v znaleckom posudku zo súdno-lekárskeho hľadiska hodnotí ako ublíženia na zdraví, K. A. nar. XX. XX. XXXX, tržnozmliaždenú ranu pravého predkolenia, ktoré zranenie znalec v znaleckom posudku zo súdno-lekárskeho hľadiska hodnotí ako malé ublíženie na tele, T. Z. nar. XX.XX.XXXX bolestivé pomliaždenie chrbta, najmä v jeho hrudnodriekovej časti, ktoré zranenie znalec v znaleckom posudku zo súdno-lekárskeho hľadiska hodnotí ako ublíženie na zdraví a S. V., nar. XX. XX. XXXX poranenie lýtok, kolien, ľavého ramena, krčnej chrbtice s obmedzením jej pohybového rozsahu a bolestivosť pravej strany prednej brušnej steny, ktoré zranenia znalec v znaleckom posudku zo súdno-lekárskeho hľadiska hodnotí ako ublíženie na zdraví, spolujazdkyňa vo vozidle obvinenej sediaca na prednom sedadle spolujazdca K. A., nar. XX. XX. XXXX utrpela pomliaždenie a vyklbenie ľavého nadpleckovokľúčneho spojenia ľavého ramenného kĺbu a pomliaždenie hrudníka vľavo, ktoré zranenia znalec v znaleckom posudku zo súdno-lekárskeho hľadiska hodnotí ako ublíženie na zdraví.

Za to bola odsúdená podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), n) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere jedného roka. Súčasne prvostupňový súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon tohto trestu podmienčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní dva roky. Rovnako tak prvostupňový súd podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložil obžalovanej i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu v trvaní 4 rokov. V súvislosti s uplatnenými nárokmi poškodených na náhradu škody prvostupňový súd v zmysle § 288 ods. 1 Tr. por. poškodené spoločnosti 1) Union zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava, 2) Sociálna poisťovňa, a.s. Bratislava, 3) Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava a 4) Slovenská autobusová doprava, Zvolen so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázal na občianskosúdne konanie.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že obžalovaná ako trestne zodpovedný subjekt z hľadiska veku a príčetnosti naplnila svojim konaním po subjektívnej a objektívnej stránke zákonné znaky prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák., pretože táto inému z nebanlivosti spôsobila smrť. Z hľadiska zavinenia, sa podľa názoru prvostupňového súdu u obžalovanej jednalo o vedomú nebanlivosť podľa § 16 písm. a) Tr. zák., pretože vedela, že svojim konaním môže spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť alebo ohroziť záujem chránený Tr. zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. Na rozdiel od obžaloby sa súd nestotožnil s použitím kvalifikovanej skutkovej podstaty v zmysle ust. § 149 ods. 2 Tr. zák., kde zohľadnil spoluzavinenie vodiča sanitky na vzniku dopravnej nehody a následkoch s ňou spojených. Tieto svoje právne závery prvostupňový súd odôvodňuje najmä znaleckým posudkom znalca z odboru cestnej dopravy A. X. X. H., ktorý vo svojom znaleckom posudku stanovil, že príčiny dopravnej nehody boli nie jedna ale dve. Okrem rýchlosti sanitky to bola aj najmä nevhodná technika jazdy obžalovanej, ktorá preukázateľne vyvolala vznik kritickej nehodovej situácie, kde podľa znalca obžalovaná prechádzala predmetnou križovatkou veľmi nezodpovedne a dôsledne nerešpektovala svoju povinnosť dať prednosť v jazde vozidlám idúcim po hlavnej ceste, ktorá povinnosť jej vyplýva z ust. § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Ďalej prvostupňový súd zdôrazňuje, že znalec v súvislosti s prejazdom križovatky obžalovanou jasne uviedol, že keď sa obžalovaná dostala svojim vozidlom na také miesto na vozovke, z ktorého už mala dostatočne výhľad nielen na jazdný pruh, v ktorom sa pohyboval autobus, ale aj jazdný pruh, v ktorom sa pohybovala sanitka (teda keď už bola na takom mieste na vozovke, na ktorom reálne mala možnosť

začať si plniť svoju povinnosť dať prednosť v jazde vozidlám idúcim po hlavnej ceste), bola od nej sanitka vzdialená 38,3 až 43,2 m a obžalovaná mala možnosť vidieť minimálne ľavú prednú časť sanitky, ktorá v tom čase navyše preukázateľne používala svetelné výstražné znamenie, z čoho muselo byť každému vodičovi zrejmé aj to, že sanitka smeruje na akútne lekárske zásah. Ďalej v súvislosti s predvídateľnosťou nebezpečnej a riskantnej situácie poukazuje prvostupňový súd na závery znalca A.. X.. H., že obžalovaná v kritickom čase mala preukázateľne nedostatok priestoru a času na to, aby mohla vyhodnotiť situáciu v križovatke, ešte pred jej prejazdom ako nebezpečnú a riskantnú (čo bola jej povinnosť, keďže bola povinná dať prednosť v jazde), so svojim vozidlom mohla a mala zastať a dať prednosť v jazde po hlavnej ceste idúcej sanitke, ktorá v tom čase navyše používala svetelné výstražné znamenie, čo obžalovaná jednoznačne musela vidieť. Táto skutočnosť, podľa názoru prvostupňového súdu, vyplýva i zo znaleckého posudku a riešenia možnosti zabránenia dopravnej nehody zo strany jej účastníkov, ako i z výpovedí priamych svedkov nehody X.. O.. W. J. a E. G.. V konečnom dôsledku potom prvostupňový súd, najmä vzhľadom na výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní v dňoch 17. 2. 2014 a 12. 2. 2015, kedy znalec jasne a opakovane uviedol, že primárnou a hlavnou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody bola nevhodná technika jazdy obžalovanej cez križovatku, keď obžalovaná vznikajúcej dopravnej situácii nevenovala dostatočnú pozornosť, v dôsledku čoho potom nedostatočne vyhodnotila situáciu v križovatke a to najmä vo vzťahu k nebezpečenstvu, ktoré hrozilo z ľavej strany z jej pohľadu, teda zo smeru, z ktorého prichádzala do križovatky sanitka. Správna technika jazdy zo strany obžalovanej vyžadovala, aby táto pred vjazdom do križovatky so svojim vozidlom zastala a až takto hodnotila situáciu v križovatke (povinnosť v prípade potreby s vozidlom zastať v sebe rozhodne zahŕňa aj povinnosť dať prednosť v jazde). Znalec ďalej jasne konštatoval, že rýchlosť sanitky bola až sekundárnou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody, pričom v tejto súvislosti na otázku obhajcu obžalovanej, či znalec hodnotí techniku jazdy obžalovanej negatívne len vo vzťahu k zistenej rýchlosti sanitky znalec jednoznačne odpovedal, že techniku jazdy obžalovanej hodnotí negatívne nie vo vzťahu k zistenej rýchlosti sanitky, ale vo vzťahu k nedostatočnému vyhodnoteniu situácie v križovatke. Na základe týchto právnych úvah vyplývajúcich zo skutkových záverov uznal potom vinu obžalovanej za prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák.

V súvislosti s úvahami prvostupňového súdu uvedených v odôvodnení rozhodnutia o druhu a výmere trestu potom konštatuje, že v danom konkrétnom prípade v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy, konštatuje pritom, že v prípade obžalovanej, je táto vydatá, má dvoch plnoletých synov, kde býva spolu s manželom, je zamestnaná, súdom doposiaľ nikdy trestaná nebola a vodičský preukaz má od roku 1998, od kedy nemala dopravnú nehodu a pokuta platila len za parkovanie. Prvostupňový súd ďalej uvádza, že obžalovanej poľahčovalo, že v minulosti viedla riadny život (§ 36 písm. j) Tr. zák.) a že napomáhala orgánom činných v trestnom konaní pri objasňovaní tejto trestnej činnosti (§ 36 písm. n) Tr. zák./, príťažujúce okolnosti zistené neboli. S poukazom potom na takto zistený skutkový stav považoval prvostupňový súd podmienený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, za súčasného uloženia dlhšieho zákazu činnosti, za dostatočný.

V súvislosti s uplatnenými nárokmi na náhradu škody zo strany Union zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava, Sociálna poisťovňa, a.s. Bratislava, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava, ako aj Slovenská autobusová doprava, Zvolen týchto so svojimi nárokmi na náhradu škody prvostupňový súd odkázal na občianskosúdne konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie obž. S. A., ktoré odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania obhajca obžalovanej uvádza, že s rozhodnutím Okresného súdu v Banskej Bystrici sa v plnom rozsahu nestotožňuje s tým, že v písomnom vyhotovení rozsudku sa súd nedostatočne vysporiadal so zisteným skutkovým stavom a nesprávne aplikoval zistené skutočnosti v spojitosti s platnými právnymi predpismi a judikatúrou týkajúcou sa analogicky zhodných prípadov. V súvislosti s preukázanými skutkovými závermi zdôrazňuje, že podľa jeho názoru, vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že vodič sanitky v čase nehody nemal zapnuté zvukové výstražné znamenie súčasne so svetelným výstražným znamením, tým pádom z vlastnej nedbanlivosti porušil ust. § 40 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. V tejto súvislosti rovnako zdôrazňuje, že keby dal vodič sanitky znamenie húkačkou, mohla byť obžalovaná včas varovaná a že takto nemala nedostatok času a priestoru vyhodnotiť správne svoje konanie, kde nemohla počítať ani s tým, že sanitka pôjde rýchlosťou 110 km/h a to aj pokiaľ by ju aj videla. Má za

to, že dokazovaním bolo preukázané, že obž. S. A. vykonala odbočovací manéver v súlade s predpismi a zaužívanými zvyklosťami a to plynule, primeranou rýchlosťou, v primeranom smere a so zapnutou smerovkou. Vo vzťahu k znaleckému posudku znalca A.. X.. X. H. obhajca obžalovanej zdôrazňuje, že znalec pri posudzovaní techniky jazdy obžalovanej, túto vyhodnotil ako nesprávnu, avšak len vo vzťahu k reálnemu deju, teda k nedovolenej rýchlosti vozidla rýchlej zdravotnej služby. Inak pokladal techniku jazdy obžalovanej za správnu a že jej postup, kedy ako prvé nebezpečenstvo vyhodnotila obžalovaná ako nebezpečie sprava - autobus, má i podľa znalca logiku, čo jasne a nesporne potvrdzuje aj z odborného hľadiska, že tento úkon obžalovanej bol správny a nevybočoval z bežne zaužívaného konania vodičov. Rovnako tak zdôrazňuje, že znalec označil techniku jazdy obžalovanej za primeranú situácií dokonca aj v tom zmysle, že sanitka išla neprimerane vyššou rýchlosťou, napriek tomu, že k tomu nemala žiadny dôvod a uviedol, že aby vozidlo obžalovanej bezpečne odbočilo bez zrážky, rýchlosť sanitky by musela byť dokonca nižšia ako 70 km/h. Rovnako tak obhajca obžalovanej poukazuje na skutočnosť, že po objavení sa majákov mala vodička necelé 2 sekundy na prvé reálne vyhodnotenie situácie, ktoré spôsobovali blikajúce majáky na opornom múre. Keďže na vyhodnotenie reálneho a skutočného nebezpečenstva mala len 1,48 sekundy, vzhľadom na rýchlosť vozidla sanitky, ktoré sa nachádzalo v miestach zrážky o vzdialenosti 45 m a k týmto časom je nutné pripočítať aj reakčný čas vodičky. V danom prípade priemerná hodnota stanovená znalcom na 1 sek. je zrejmé, že stretu s vozidlom sanitky nedokázala zabrániť. Ďalej zdôrazňuje, že v prípade predmetnej križovatky, v ktorej sa pohybovala obžalovaná so svojim vozidlom nie je vyznačená hranica križovatky, že v kritickom čase tam bola, ako už konštatoval znalec, len pomyselná čiara, ktorú si každý vodič určuje sám, podľa svojich schopností, možností a dispozície. V čase nehody bola v tejto križovatke značka „daj prednosť v jazde“, čo znamená, že podľa dopravného značenia nemala obžalovaná povinnosť zastať, ako uviedol sám znalec, ale jej jazda bola primeraná vzhľadom na bežné a predpokladané okolnosti. Z uvedeného dôvodu potom obhajca zdôrazňuje, že nerozumie potom záveru súdu, že obžalovaná mala preukázateľne dostatok priestoru na to, aby mohla vyhodnotiť situáciu v križovatke, ešte pred jej prejazdom ako nebezpečnú a riskantnú. Rovnako tak akcentuje skutočnosť, že vozidlo RZS nešlo v stanovenom jazdnom pruhu a podrobne tiež rozvádza povinnosti vodiča sanitky vyplývajúce z ustanovení zákona týkajúcej sa povolenej rýchlosti a používania výstražných svetiel, kde i tieto povinnosti boli, podľa jeho názoru, bezpochyby rovnocenné, kde jednu povinnosť nemožno prevyšovať nad druhou, pretože vo všetkých troch prípadoch ide o porušenie konkrétnych ustanovení zákona o cestnej premávke. S poukazom potom na horeuvedené dôvody podaním odvolania sa domáha zrušenia rozhodnutia prvostupňového súdu a oslobodenia obžalovanej spod obžaloby, alternatívne zrušenia rozhodnutia prvostupňového súdu a vrátenia veci na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský prokurátor sa k odvolaniu obžalovanej písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovanej v plnom rozsahu zotrval na písomných dôvodoch odvolania s tým, že uviedol, že nerozumie ako na základe jednej výpovede znalca a jeho znaleckého posudku sa dokáže vo veci rozhodnúť, tak že sa obžalovaná oslobodí spod obžaloby a neskôr sa uzná za vinnú, kde vyjadrenia znalca v znaleckom posudku i na hlavnom pojednávaní považuje za nejednoznačné, najmä ohľadne určovania príčin, kde znalec menil svoje stanoviská. Zdôraznil pritom, že na jednej strane hodnotil znalec jazdu obžalovanej cez križovatku ako správnu, na druhej strane ju označil ako primárnu príčinu vzniku dopravnej nehody. Domáhal sa preto zrušenia rozsudku prvostupňového súdu s tým, aby obžalovaná bola oslobodená spod obžaloby, alternatívne, aby vec bola vrátená prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Intervenujúci krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že rozsudok prvostupňového súdu považuje za zákonný a dôvodný a to tak z hľadiska uznania viny, ako i uloženia trestu a taktiež i rozhodnutia o náhrade škody a odvolanie obžalovanej ako nedôvodné navrhol zamietnuť.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí uviedla, že jej to je všetko veľmi ľúto, mrzí ju, čo sa stalo, pričom chce uviesť, že celá záležitosť je veľmi citlivá a necíti sa byť vinnou za dopravnú nehodu.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v Banskej Bystrici sa predmetnou trestnou vecou zaoberal už opakovane a to v súvislosti s predchádzajúcimi rozhodnutiami, ktorými bola obžalovaná rozhodnutím prvostupňového súdu oslobodená. Už od počiatku krajský súd a to rozhodnutím pod sp. zn. 4To 1/2012 zo dňa 11. 4. 2012 (č.l. 853 a nasl.) zaujal vo veci stanovisko, že predmetom dokazovania je osobitne okolnosť, či na vzniku dopravnej nehody mala podiel i obž. S. A.. Už pri tomto prvom rozhodnutí senátu krajského súdu, tento zaujal právny názor, ktorý však opakovane prvostupňový súd neakceptoval a preto vec bola odňatá zákonnému sudcovi a prikázaná inému sudcovi Okresného súdu v Banskej Bystrici na nové prejednanie a rozhodnutie (kasačný princíp). Už z pôvodného znaleckého posudku a najmä však z výpovedí svedkov mal krajský súd za to, že prvotnou príčinou vzniku dopravnej nehody bola nevhodná technika jazdy obžalovanej pri vjazde a prejazde križovatkou, kde krajský súd podrobne rozviedol povinnosti vodiča vyplývajúce zo zákona o cestnej premávke.

Opakovane preto krajský súd poukazuje na ust. § 2 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z., v zmysle ktorého dať prednosť v jazde ako povinnosti účastníka cestnej premávky, je počínať si tak, aby ten, kto má prednosť v jazde, nemusel zmeniť smer alebo rýchlosť jazdy.

Ďalej krajský súd poukazuje na ust. § 20 ods. 1 cit. zákona, v zmysle ktorého vodič, ktorý prichádza do križovatky z vedľajšej cesty označenou dopravnou značkou „daj prednosť v jazde“ alebo „stoj, daj prednosť v jazde“ je povinný dať prednosť vjazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky prichádzajúcim po hlavnej ceste okrem chodcov, ktorí prechádzajú cez križovátku v organizovanom tvare.

Taktiež podľa cit. zákona § 20 ods. 3 vodič nesmie vojsť na križovátku, ak mu situácia nedovoľuje pokračovať za križovatkou v jazde tak, aby bol nútený zastaviť vozidlo na križovatke; to neplatí ak vodič musí zastaviť vozidlo v križovatke z dôvodu dávania prednosti chodcom prechádzajúcim cez vozovku alebo pri odbočovaní doľava podľa § 19 ods. 4.

Už v tomto pôvodnom a následných rozhodnutiach krajský súd poukázal v zmysle horeuvedených povinností vodiča na závery znalca v tejto trestnej veci, že na vzniku dopravnej nehody a následku sa podieľali jednak obžalovaná ako vodička motorového vozidla značky Citroen Saxo, ktorá nedostatočne vyhodnotila situáciu pred odbočením doľava a vošla do koridoru rýchlej zdravotnej služby Volkswagen v čase, keď sa toto vozidlo nachádzalo v takej vzdialenosti, že jeho vodič nemal možnosť zabrániť zrážke a túto techniku jazdy možno považovať za nevhodnú techniku jazdy vodičky tohto motorového vozidla. V zmysle záverov znaleckého dokazovania taktiež znalec poukázal, že za ďalší prvok, ktorý sa podieľal na dopravnej nehode treba považovať rýchlosť vozidla RZS značky Volkswagen. Na tomto závere znalec zotrval i po doplnení znaleckého dokazovania, keď na hlavnom pojednávaní dňa 12. 2. 2015 č.l. 1370 opakovane uviedol, že príčiny dopravnej nehody boli dve, kde primárnou bola nevhodná technika jazdy vodičky - obžalovanej a sekundárnou rýchlosť sanitky. Rovnako tak tento znalec na základe výsledkov vyšetrovacieho pokusu, ako i ďalších dôkazov, ktoré uložil vykonať odvolací súd so zameraním na predvídateľnosť nebezpečnej situácie v križovatke v čase vjazdu obžalovanej do tejto križovatky uviedol, že už v pôvodnom znaleckom posudku sa vyjadril, že ak by obžalovaná zastala so svojim motorovým vozidlom na hranici križovatky, vo výhľade by nebola nijakým spôsobom obmedzená, či už smerom doľava alebo doprava. Čo však považuje osobitne za dôležité krajský súd je to, čo bolo zrejmé taktiež z prvotných záverov znaleckého dokazovania, že predmetná križovátka má limitujúce parametre, ktoré sú spôsobené najmä protihlukovou stenou a tvarom križovatky. I v tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že vzhľadom na výhľadové podmienky, ktoré boli limitujúce, že technika jazdy vodičky bola nesprávna v tom, že nezastala na hranici križovatky a nepresvedčila sa, či môže bezpečne a plynulo prejsť na hlavnú cestu, kde najmä na tvar tejto križovatky, limitujúce výhľadové podmienky, navyiac tiež autobus prichádzajúci sprava a signalizácia nebezpečnosti blízkosti križovatky prejavujúca sa odrazmi svetla na stenách križovatky boli dôvodom, aby vodička na hranici križovatky zastala a presvedčila sa o tom, či jej niečo nebráni v odbočení doľava.

I v súvislosti so závermi o predvídateľnosti nebezpečnej situácie krajský súd má za to, že i v tomto smere sú závery znalca A.. X.. H. veľmi dôležité, kde tento znalec konštatoval, že obžalovaná už pred vjazdom do križovatky registrovala svetelné odrazy svetiel na múroch, ktoré lemovali križovátku, kde obžalovaná mohla tieto majáky zaregistrovať vo vzdialenosti 1,9 až 2,7 m pred hranicou križovatky. V tejto súvislosti okrem týchto znaleckých záverov, považuje krajský súd za veľmi dôležité svedecké

výpovede a to najmä výpoveď svedka X.. O.. W. J., ako i svedkyne E. G. a navyiac tiež výpoveď svedka A. K., vodiča autobusu, ktorí veľmi jednoznačne a presne popísali, že videli svetelné odrazy majákov na okolitom teréne, kde vodič X.. O.. W. J. so svedkyňou G. jazdili za motorovým vozidlom obžalovanej a ešte pred vjazdom obžalovanej do križovatky registrovali na múroch signály odrážajúcich sa svetiel. Výpovede týchto svedkov práve z dôvodu, že sledovali dopravnú situáciu, považuje krajský súd za mimoriadne vierohodné a pravdivé vo vzťahu k priebehu celej dopravnej nehody. Ďalej aj keď prvostupňový súd hodnotí výpoveď svedka vodiča A. K. ako nevieryhodnú, nemožno však celú jeho výpoveď úplne ignorovať a treba vziať v úvahu, že tento vodič jazdil v súlade s predpismi, nezavinil dopravnú nehodu a priamo i profesionálne sledoval vznikajúcu situáciu pred i po nehode.

V tomto smere si preto krajský súd osvojuje záver prvostupňového súdu, že primárnou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy obžalovanej a celý vznik kolíznej situácie v križovatke spôsobila konaním, kedy porušila horeuvedené ustanovenia zákona o cestnej premávke, ktorými sú ustanovené povinnosti vodiča vo všeobecnosti a povinnosti vodiča pri vjazde do križovatky. Vo vzťahu k predvídateľnosti nebezpečnej situácie krajský súd konštatuje, že tak, ako vyplýva i zo znaleckého dokazovania, že obžalovaná už pred vjazdom do tejto križovatky mala informáciu o tom, že v blízkosti križovatky existuje nejaká nebezpečná situácia. Nemuselo ísť o jazdu vozidla s prednosťou v jazde. Odrážajúce sa svetlá majákov na múroch križovatky svedčili o tom, že v mieste križovatky, resp. bezprostrednej blízkosti sa nachádza nejaká nebezpečná situácia. Mohlo ísť o dopravnú nehodu, mohlo ísť o obmedzenie premávky na hlavnej ceste a podobne, kde v dôsledku tvaru križovatky a limitujúceho faktoru v podobe múru protihlukovej bariéry, ktoré znemožňovali obžalovanej pred hranicou križovatky vidieť celú cestu vľavo svedčia o tom, že táto vodička nevenovala pozornosť dostatočne vedeniu motorového vozidla, ani sa nepresvedčila, či bude môcť prejsť touto križovatkou bez ovplyvnenia ostatných účastníkov cestnej premávky. Preto záver znalca, ktorý je uvedený v znaleckom posudku, že v kritickom čase bola dopravná situácia taká, ktorá si vyžadovala zastavenie vozidla na úrovni hranici križovatky, i keď pomyslenej, je v plnom rozsahu dôvodný. Porušenie týchto povinností vodičky preto preukazuje záver o nedbanlivostnom zavinení obžalovanej tak, ako to uvádza i prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Záverom krajský súd konštatuje, že znalecký posudok ako taký a výsluch znalca nie sú rozhodujúce pre spravodlivé a zodpovedné posúdenie veci. Najmä z výpovedí svedkov, ktoré už uviedol krajský súd, ktoré podporujú závery znalca, je zrejmé, že to bola práve obžalovaná, ktorá sa na vzniku kolíznej situácii a vzniku dopravnej nehody v plnej miere podieľala, kde vytvorila prvotnú príčinu vzniku kolíznej situácie. Nepochybne bola potom dôvodom ďalších následkov i rýchlosť sanitky, ktorá v danom prípade prechádzala križovatkou, avšak krajský súd v tomto smere zdôrazňuje, že obžalovaná ani raz neuviedla, ani v jednej svojej výpovedi, že by videla sanitku. Práve táto skutočnosť, že obvinená nevidela doľava za protihlukovú stenu, je tým zásadným porušením, ktoré svedčí o zodpovednosti obžalovanej za vznik dopravnej nehody.

V súvislosti s právnou kvalifikáciou konania sa už krajský súd vo svojom pôvodnom rozhodnutí, ktoré už bolo citované, vyrovnal s tým, či v danom prípade ide o porušenie dôležitej povinnosti a uložil prvostupňovému súdu sa i s touto skutočnosťou vysporiadať, kde krajský súd sa stotožňuje so záverom, že v danom prípade s poukazom na všetky okolnosti prípadu tejto dopravnej nehody, bolo namieste právne kvalifikovať konanie obžalovanej nie ako porušenie dôležitej povinnosti, ale len povinnosti vyplývajúcej zo zákona o cestnej premávke. V tomto smere si krajský súd osvojuje argumentáciu prvostupňového súdu uvedenú v odôvodnení rozsudku a v podrobnostiach na tieto závery odkazuje. Právna kvalifikácia preto zodpovedá skutkovému stavu, ktorý bol preukázaný a preto krajský súd považuje právnou kvalifikáciu konania obžalovanej za správnu a zodpovedajúcu výsledkom dokazovania.

V súvislosti so závermi prvostupňového súdu o druhu a výmere trestu, rovnako ako prvostupňový súd, i krajský súd konštatuje, že obžalovaná požíva dobrú povest' a nie je predpoklad, že by sa pri uložení dlhšieho trestu zákazu činnosti, dopúšťala obdobného protiprávneho konania a preto podmienený trest odňatia slobody je v danom prípade namieste a rovnako tak je na mieste i dlhší trest zákazu činnosti. Z dôvodu absencie odvolania okresného prokurátora, však krajský súd už nemohol sprísniť uložený podmienený trest, resp. trest zákazu činnosti.

V súvislosti s rozhodnutím prvostupňového súdu o odkázaní poškodených so svojim nárokmi na náhradu škody na občianskosúdne konanie, i v tomto smere sa krajský súd stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že v danom prípade bude namieste vo veci vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré

presiahne potreby trestného konania, preto záver prvostupňového súdu, kedy poškodených so svojim nárokom odkázal na občianskosúdne konanie, považuje i krajský súd za správny a dôvodný.

S poukazom potom na horeuvedené dôvody, keďže senát krajského súdu sa absolútne nestotožnil s údajmi uvedenými v odôvodnení odvolania a práve naopak, krajskému súdu sa len potvrdili jeho prvotné závery spočívajúce v pôvodnom rozhodnutí, ktoré boli potvrdené výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní, bolo potom potrebné odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.